

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER

A R R E S T

**nr. 212.798 van 27 april 2011
in de zaak A. 199.919/XIV-33.032**

In zake : Sezayi DURAN
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Jürgen Millen
 kantoor houdend te 3730 Hoeselt
 Tongersesteenweg 4, bus 1
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door
de Minister van Justitie

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 22 april 2011, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid van “de beslissing van de gevangenisdirecteur van Hasselt van 21 april 2011 waarin aan verzoeker als tuchtsanctie drie maanden individueel regime (glasbezoek, individuele wandeling, geen gemeenschappelijke activiteiten, geen gemeenschappelijke erediensten)” wordt opgelegd.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een administratief dossier ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op woensdag 27 april 2011 om 11.00 uur.

Staatsraad Stephan De Taeye heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Jan Schelstraete, die loco advocaat Jürgen Millen verschijnt voor de verzoeker en attaché Wim Van Brussel, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Walter Van Noten heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. De verzoeker is gedetineerd in de gevangenis te Hasselt.

3.2. Op 19 april 2011 stelt penitentiair beambte Marc Surinx lastens de verzoeker een rapport aan de directeur op, waarin het volgende wordt gesteld:

“Bij de ~~naakt~~ kledijfouille van DURAN - sezayi na zijn bezoek van Dhr. SUVAKCIGIL - kerim, merkte ik dat hij twee onderbroeken droeg. Toen ik hem vroeg om die tweede onderbroek ook uit te doen hoorde ik iets vallen, dat vallen realiseerde ik mij achteraf pas toen ik twee bolletjes zag liggen, ik heb echter niets zien vallen. Toen ik hem vroeg wat dit was ontkende hij, hij vertelde mij dat hij niet wist wat dit was. Ik heb hem gezegd dat ik dit zo op papier zou zetten.”.

Nog op 19 april 2011 wordt lastens de verzoeker een observatierapport opgesteld, waarin wordt vastgesteld dat tijdens een celcontrole een teveel aan kledij, twee hoofdkussens, verbrande blikjes en opgespaarde medicatie werd afgenomen.

3.3. Op 21 april 2011 legt de gevangenisdirecteur de verzoeker, na hem te hebben gehoord, de tuchtsanctie van drie maanden individueel regime (glasbezoek, individuele wandeling, geen gemeenschappelijke activiteiten, geen gemeenschappelijke erediensten) op.

Dit is de bestreden beslissing, die als volgt is gemotiveerd:

“ Aangezien betrokkene in het bezit gevonden is van pilletjes die onbekend zijn in de gevangenis, ook bij de medische dienst.

Aangezien onze ervaring in de gevangenis ons leert dat zulke pilletjes bijna altijd harddrugs zijn.

Aangezien deze pilletjes op illegale wijze in de gevangenis zijn binnengebracht.

Aangezien illegale drugs in de gevangenis ongewenste neveneffecten heeft: handel, afpersing, agressie, ...

Aangezien betrokkene de brandveiligheid in de gevangenis in het gedrang heeft gebracht.”.

IV. Onderzoek van de vordering

4. Overeenkomstig artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden, dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen en dat de zaak hoogdringend is.

Moeilijk te herstellen ernstig nadeel

Het aangevoerde moeilijk te herstellen ernstig nadeel

5.1. De verzoeker voert als moeilijk te herstellen ernstig nadeel aan dat de tuchtsanctie gesteund is op een miskenning van artikel 108, § 2 van de basiswet van 12 januari 2005 betreffende het gevangeniswezen en de rechtspositie van de gedetineerden. In zoverre geen hoogdringendheid wordt weerhouden, betekent dit volgens de verzoeker dat hij sowieso een tuchtsanctie zal moeten ondergaan, terwijl het, gezien de schending van de wet, geenszins ondenkbaar is dat de tuchtsanctie vernietigd kan worden.

Het opleggen van de tuchtsanctie betekent volgens de verzoeker tevens een ernstige aantasting van zijn recht op de eerbiediging van het familie- en gezinsleven.

Bovendien zou de tuchtsanctie volgens de verzoeker een ernstige hypotheek leggen op toekomstige uitgaansfaciliteiten en/of strafuitvoeringsmodaliteiten, aangezien zijn gedrag en houding in de gevangenis hierbij een zeer belangrijke rol zal spelen.

Beoordeling

5.2. De grondvoorwaarde van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel maakt, naast de ernst van de aangevoerde middelen, een aparte wettelijke voorwaarde uit om tot de

schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te kunnen besluiten. Verzoekers verwijzing naar het door hem aangevoerde ernstig middel, te weten de schending van artikel 108, § 2 van de basiswet van 12 januari 2005 betreffende het gevangeniswezen en de rechtspositie van de gedetineerden, is derhalve niet van aard om een moeilijk te herstellen ernstig nadeel in zijnen hoofde aan te tonen.

5.3. De verzoeker moet in zijn verzoekschrift duidelijk en concreet aangeven waarin precies het moeilijk te herstellen ernstig nadeel is gelegen dat hij ingevolge de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte ondergaat of dreigt te ondergaan. Hij mag zich niet beperken tot vaagheden en algemeenheden, maar moet integendeel concrete gegevens aanvoeren waaruit blijkt dat hij persoonlijk een moeilijk te herstellen ernstig nadeel ondergaat of kan ondergaan, zodat de Raad van State met voldoende precisie kan nagaan of er al dan niet een moeilijk te herstellen ernstig nadeel voorhanden is, en het voor de verwerende partij mogelijk is om zich met kennis van zaken tegen de door de verzoeker aangehaalde feiten en argumenten te verdedigen.

5.4. De tuchtstraf van drie maanden individueel regime vormt op zich geen nadeel dat ernstig genoeg is om een schorsing te rechtvaardigen. Deze tuchtstraf beperkt inderdaad de bewegingsvrijheid en de contactmogelijkheden van de verzoeker in de gevangenis, maar het daarmee verbonden nadeel vertoont op zich niet de vereiste ernst om een schorsing van de bestreden beslissing te rechtvaardigen. De verzoeker toont niet aan waarom dat in zijn geval anders zou zijn en met name niet waarom de tenuitvoerlegging van de straf zijn situatie dermate zal verslechteren dat de negatieve gevolgen niet door een vernietigingsarrest zullen kunnen worden rechtgezet. Het algemene betoog van de verzoeker dat de tuchtstraf een ernstige aantasting van het recht op de eerbiediging van zijn familie- en gezinsleven uitmaakt, zonder dat dit concreet op zijn persoon wordt betrokken, kan daartoe niet volstaan.

5.5. Het betoog van de verzoeker dat de tuchtstraf een ernstige hypotheek zal vestigen op eventuele “uitgaansfaciliteiten en/of strafuitvoeringsmodaliteiten”, is niet concreet uitgewerkt en hypothetisch. Bovendien is een dergelijk nadeel niet te beschouwen als een rechtstreeks gevolg van de bestreden beslissing. Als dat nadeel gerealiseerd wordt, dan zullen andere beslissingen daarvan de oorzaak zijn.

Hieruit volgt dat niet voldaan is aan één van de bij artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de bestreden beslissing te kunnen bevelen.

Die vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

BESLISSING

1. De Raad van State verwierpt de vordering.

2. De verzoeker wordt verwezen in de kosten van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid, begroot op 175 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 27 april 2011, door de Raad van State, XIVE kamer, samengesteld uit:

Stephan De Taeye,

wnd. kamervoorzitter,
staatsraad,

met bijstand van

Christophe Verhaert,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

Christophe Verhaert.

Stephan De Taeye.